

Opvoeden: doe ik het wel goed?

Drie storende gedachten over opvoeden

Opvoeden is geen gemakkelijke klus. Dat weten we allemaal. De meeste ouders beginnen eraan zonder veel training of voorbereiding. En omdat we kinderen krijgen zonder dat er een gebruiksaanwijzing bij zit, leren we het opvoeden met vallen en opstaan.

Wel heeft iedere volwassene zo zijn ideeën over het opvoeden van kinderen. Die ideeën worden sterk beïnvloed door ervaringen met de eigen ouders, de partner, alledaagse ervaringen met kinderen en door de media. Er zijn echter drie hardnekkige misvattingen over opvoeden die het ouderschap moeilijker maken.

'Het is maar een fase'

De misvatting dat een driftbui van een tweejarige nu eenmaal bij de leeftijd hoort, kan ouders ervan weerhouden om moeilijk gedrag meteen aan te pakken. Inderdaad, veel 2-jarigen krijgen driftbuien, maar echt niet allemaal. Ouders wachten soms te lang tot het vanzelf overgaat. Pas als een probleem ernstiger of langduriger is geworden, gaan ouders advies vragen. Het leven zou voor ouder en kind veel makkelijker zijn geweest als zij het probleem eerder hadden aangepakt.

'Het is allemaal mijn schuld'

Sommige ouders denken dat zij de oorzaak zijn van al het moeilijke gedrag van hun kind. Daar kun je behoorlijk onzeker en somber van worden. De waarheid is dat sommige kinderen moeilijker op te voeden zijn dan andere. Kinderen die eten weigeren, excessief huilen als baby en veel problemen geven met slapen, zijn voor elke ouder moeilijk om mee om te gaan. En ook als kinderen ouder worden, hebben we niet alles meer in eigen hand. We weten niet meer precies wat er buitenshuis gebeurt en ook vriendjes kiest een kind zelf. Jezelf de schuld geven lost niets op en staat de oplossing van problemen in de weg.

'Hij doet het met opzet, om mij dwars te zitten'

Er zijn weinig kinderen met gedragsproblemen die kunnen uitleggen waarom ze zo lastig zijn. De problemen die een kind geeft, komen meestal door een samenspel van factoren en worden ook beïnvloed door alledaagse interacties in het gezin. Kinderen die lastig zijn doen dat niet met opzet en hebben geen fout karakter. Als je het kind steeds de schuld geeft van lastig gedrag, kan je dat belemmeren om mogelijkheden voor verbetering te zien in je eigen opvoedingsaanpak.

TP/niveau1/

Positief opvoeden werkt

